

Psalm 89 (88) /wg BT wyd. 4/

¹ *Pieśń pouczająca. Etana Ezrachity.*

² Na wieki będę opiewał łaski Pana,
moimi ustami będę głosił Twą wierność przez wszystkie pokolenia,

³ albowiem powiedziałeś: «Na wieki ugruntowana jest łaska»,
utrwaliłeś swoją wierność w niebiosach.

⁴ «Zawarłem przymierze z moim wybrańcem;
przysiągłem słudze memu, Dawidowi:

⁵ Utrwalę na wieki twoje potomstwo
i tron twój utrwalę z pokolenia na pokolenie».

⁶ Niebiosy wystawiają cuda Twoje, Panie,
i wierność Twoją w radzie świętych.

⁷ Bo któż na obłokach będzie równy Panu,
któż wśród synów Bożych będzie do Pana podobny?

⁸ Bóg w radzie świętych przejmuje bojaźnią,
wielki jest i straszny - ponad wszystkich wokół Niego.

⁹ Panie, Boże Zastępów, któż równy jest Tobie?
Potężny jesteś, Panie, a wierność Twoja w krąg Ciebie otacza.

¹⁰ Ty ujarzmiasz pyszne morze,
Ty poskramiasz jego wzdęte bałwany.

¹¹ Ty podeptałeś Rahaba jak padlinę,
rozproszyłeś Twych wrogów moźnym Twym ramieniem.

¹² Twoje jest niebo i Twoja jest ziemia;
Ty założyłeś świat wraz z tym, co go napęlnia;

¹³ Ty stworzyłeś północ i południe;
Tabor i Hermon wykrzykują radośnie na cześć Twego imienia.

¹⁴ Ty masz ramię pełne potęgi,
mocna jest ręka Twoja i Twoja prawica wzniesiona.

¹⁵ Podstawą Twego tronu sprawiedliwość i prawo;
przed Tobą kroczą łaska i wierność.

¹⁶ Szczęśliwy lud, co umie się radować:
chodzi, o Panie, w świetle Twego oblicza.

¹⁷ Cieszą się zawsze Twoim imieniem,
wywyższa ich Twoja sprawiedliwość.

¹⁸ Bo Ty jesteś blaskiem ich potęgi,
a dzięki Twej przychylności moc nasza się wznosi.

¹⁹ Bo puklerz nasz należy do Pana,
a król nasz - do Świętego Izraela.

²⁰ Mówiłeś niegdyś w widzeniu
do świętych Twoich i powiedziałeś:
«Włożyłem na głowę mocarza koronę;
wyniosłem wybrańca z ludu.

²¹ Znalazłem Dawida, sługę mojego,
namaściłem go świętym olejem moim,

²² aby ręka moja zawsze z nim była
i umacniało go moje ramię.

²³ Nie zwiedzie go nieprzyjaciel
ani nie pognębi go złośnik.

²⁴ Lecz zetrę przed nim jego przeciwników,
porażę tych, co go nienawidzą.

²⁵ Z nim moja wierność i łaska;
w moim imieniu moc jego się wzniesie.

²⁶ I rękę jego wyciągnę na morze,
a prawicę jego na rzeki.

²⁷ On będzie wołał do Mnie: "Ty jesteś moim Ojcem,
Bogiem moim i Skałą mojego ocalenia".

²⁸ A Ja go ustanowię pierworodnym,
największym wśród królów ziemi.

²⁹ Zachowam dla niego łaskawość swą na wieki
i wierne będzie moje z nim przymierze.

³⁰ Sprawię, że potomstwo jego będzie wieczne,
a jego tron - trwały jak dni nieba.

³¹ A jeśli synowie jego porzucą moje prawo
i nie będą postępować według mych przykazań,

³² jeżeli naruszają moje ustawy
i nie będą pełnili moich rozkazów,

³³ ukarzę różgą ich przewinienia,
a winę ich biczami;

³⁴ lecz nie odejmę mu łaski mojej
i nie zawiodę w mojej wierności.

³⁵ Nie zbezcieszczę mojego przymierza
ani nie zmienię słowa ust moich.

³⁶ Raz przysiągłem na moją świętość:
na pewno nie skłamię Dawidowi.

³⁷ Potomstwo jego trwać będzie wiecznie
i tron jego będzie przede Mną jak słońce,

³⁸ jak księżyc, co pozostaje na wieki,
a świadek w chmurach jest wierny».

³⁹ A jednak odpędziłeś i odrzuciłeś,
rozniewałeś się na Twego pomazańca.

⁴⁰ Zerwałeś przymierze z Twoim sługą,
poniżyłeś w proch jego diadem.

⁴¹ Porozwalałeś wszystkie jego mury,
obróciłeś w gruzy jego twierdze.

⁴² Ograbili go wszyscy przechodzący drogą,
stał się pośmiewiskiem dla swoich sąsiadów.

⁴³ Podniosłeś prawicę jego nieprzyjaciół;
radością napełniłeś wszystkich jego wrogów.

⁴⁴ Także cofnąłeś jego miecz przed napastnikiem,
nie pozwoliłeś mu ostać się w walce,

⁴⁵ pozbawiłeś blasku jego berło
i wyróciłeś tron jego na ziemię.

⁴⁶ Skróciłeś dni jego młodości,
okryłeś go niesławą.

⁴⁷ Jak długo, Panie? Czy zawsze będziesz się ukrywał?
Czy Twoje oburzenie będzie płonąć jak ogień?

⁴⁸ Pamiętaj, jak krótkie jest moje życie,
jak znikomymi stworzyłeś wszystkich ludzi.

⁴⁹ Czy jest ktoś, kto by żył, a nie zaznał śmierci,
kto by życie swe wyrwał spod władzy Szeolu?

⁵⁰ Gdzież są, o Panie, Twoje dawne łaski,
które zaprzysiągłeś Dawidowi na swoją wierność?

⁵¹ Pomnij, o Panie, na zniewagę sług Twoich:
noszę w mym zanadrzu całą wrogość narodów,
⁵² z jaką ubliżają przeciwnicy Twoi, Panie,
z jaką ubliżają krokom Twego pomazańca.

⁵³ Niech będzie błogosławiony Pan na wieki!
Amen. Amen.

Psalm 89. Stanowi rozbudowaną kompozycję poetycką, przez wielu uważaną za połączenie odrębnych utworów. Pieśń pochwalna na cześć łaskawości i wierności Pana oraz wspomnienie obietnicy danej Dawidowi mają uroczysty i pogodny charakter, natomiast lamentacja odrzuconego potomka Dawida jest pełna bólu. W obecnej formie psalm stanowi jednak przemyślaną całość, a podział na części i ich osobne omówienie utrudniłyby nam odczytanie zamysłu autora całości. Lamentacja jawi się w tej kompozycji docelowym tekstem, który został poprzedzony i przygotowany hymnem i wspomnieniem Bożej obietnicy. Na tej podstawie psalmista opiera nadzieję w wysłuchanie swojej prośby.

Niebiosa wysławiają cuda Twoje, Panie! Pieśń pochwalna na cześć Boga podkreśla Jego majestat, któremu żaden inny w niebie i na ziemi nie dorównuje. On jest Stwórcą świata, w dziełach stworzenia objawia się Jego potęga. On rządzi sprawiedliwie, jest łaskawy i wierny. Kilkakrotnie podkreślona została Boża wierność, która wyraża się w stałym porządku stworzenia zapewniającym ludziom życie w pokoju.

Zawarłem przymierze z moim wybranym. Zaraz na początku psalmu 89 została wspomniana Boża obietnica dana Dawidowi zapewniająca panowanie jego potomków na tronie Izraela (ww.4-5, por. 2Sm 7). W drugiej części psalmu (ww.20-38) szerzej psalmista przytacza treść wyroczeni przekazanej królowi Dawidowi przez proroka Natana. Potomstwo Dawida miało trwać i panować wiecznie. W sytuacji grzechu i niewierności, Bóg będzie karał za nie, ale nie zmieni swego postanowienia, będzie wierny przymierzu z Dawidem.

Zerwałeś przymierze z Twoim sługą. Trzecia część psalmu 89 rozpoczyna się od słów oskarżenia Boga o niedochowanie wierności Bożej obietnicy dla Dawida, ponieważ potomek Dawida poniósł klęskę, pokonany przez nieprzyjaciół, jego korona została strącona a tron przewrócony, okrył się niesławą, a jego życie jest zagrożone. W błaganiu wyraża się nadzieję, że było to jednak chwilowe, że Pan uniósł się gniewem, ale wspomni na zawarte przymierze i dane obietnice.

Błogosławieństwo Boga, w ostatnim wersecie psalmu zostało wprowadzone z motywu zakończenia trzeciej części Księgi Psalmów, ale obecnie wskazuje na wysłuchanie prośby. Tak możemy je przyjąć myśląc o tym, co stało się w życiu Jezusa Chrystusa, syna Dawida, który doświadczył „odrzucenia i niesławy” w swej męce i śmierci, ale został wywyższony i króluje na wieki.

Panie Jezu, potomku Dawida, w Tobie objawiła się odwieczna łaskawość i wierność Boga. Ty rządysz sprawiedliwie i królujesz na wieki wieków. Amen.

o. Michał Baranowski OFMConv